

tælling kun var Plads for 6 Menighedsraadsmedlemmer, og dette meddeltes. Siden dette er meddelt, har man i Ministeriet intet hørt om den Sag, og den Hr. Kontorius, som det ærede Medlem omtaler, sidder ikke i Ministeriet. Jeg tror, det ærede Medlem har meget Uret — og derpaa kunde jeg vist tage det høje Tings Medlemmer til Vidne — i den Opfattelse, at det skulde være typisk for Administrationen, især for Centraladministrationen, at hvis man har begaaet en Fejl og bliver gjort opmærksom derpaa, man saa ikke er villig til at rette den. Jeg tror ikke, man mange Steder er mere villig til det. Men efter at Ministeriet havde skrevet, at der staar saadan i „Statistiske Meddelelser“, har Ministeriet ikke hørt noget til Sagen. Det ærede Medlem erindrer sikkert, at han og jeg forleden i Fællesskab fandt, hvori Fejlen stak, og man har allerede fra Ministeriet tilskrevet Biskoppen, at Kolt Menighed skal have sine syv Menighedsraadsmedlemmer. Jeg nævner, at man mange Steder har begæret et urigtigt Antal Menighedsraadsmedlemmer, saa det er fuldkommen i sin Orden af Ministeriet at nenholde sig til de statistiske Oplysninger.

Dernæst havde det ærede Medlem jo et interessant Spørgsmaal til mig; det ærede Medlem udtrykte sig saaledes: et Spørgsmaal af mere almindelig Interesse, og det ærede Medlem indledede dette Spørgsmaal med at placere mig paa en ejendommelig Maade med Hensyn til kirkepolitiske Spørgsmaal. Det ærede Medlem vilde have at vide, om jeg vilde stille Forslag om at ændre den Bestemmelse i Menighedsraadsloven, hvorefter de, der vil være kirkelige Vælgere, skal melde sig til Listen. Jeg forstod jo godt, at det ærede Medlem tænkte ikke et Øjeblik paa at skulle faa det Svar af mig: Ja, jeg vil stille et saadant Forslag. Jeg er aldeles sikker paa, at den Tanke er aldrig opkommet i det ærede Medlems Hjerne, og jeg vil da sige, at der kunde heller ikke være Tale om, at der nu, efter at denne Sag har været debatteret her i Rigsdagen og Loven er vedtaget, saa inden Loven overhovedet er prøvet, blev foretaget en saadan Ændring. Det vilde jo være noget uhørt. Grunden til, at det ærede Medlem spurgte mig, var aabenbart en anden. Han spurgte for at faa Lejlighed til at fortælle mig, at jeg har den Opfattelse, at man ikke skulde have en saadan Tilmeldelsespligt. Det er rigtigt, dette har jeg ikke lagt Skjul paa og lægger ikke Skjul paa nu. Men selv om jeg har den Opfattelse, forstaar jeg dog saa meget af Tingenes Til-

stand her paa Rigsdagen, og jeg vil ogsaa sige af visse Sømmelighedshensyn med Hensyn til vor Lovgivning, at der kan ikke være Tale om nu at stille noget saadant Forslag. Nu kan vi se Loven anvendt, og jeg havde for Resten Lyst til at tilføje, at det ærede Medlem og mange andre har gjort Spørgsmaalet om Tilmelding til et alt for stort Spørgsmaal. Man vil jo efterhaanden komme til dette at faa de kirkelige Valglistor liggende efter den nu gældende Lov omtrent som de kommunale. Men det er meget rigtigt, som det ærede Medlem citerede — en Afstemning i Kirkeligt Udvalg viser det —, at jeg personlig helst saa, at Tilmeldelsespligten ikke var der.

Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler talte om en Kirkebygning, man ønskede i Falsled paa Vestfyn. Det er et Spørgsmaal, der har være fremme adskillige Gange, og jeg beklager at maatte sige, at saadan som de økonomiske Forhold nu ligger, maa vi desværre give Afkald paa at afholde Udgifter, som kunde være i høj Grad ønskelige i mange Henseender baade Kirkelivet og Skolelivet vedrørende. Jeg kan ogsaa tilføje, maaske som en lille Opmuntring til Folk derovre paa Egnen, at hvis de vil indsamle noget mere, kommer de med noget større Vægt med deres Ansøgning; 11 300 Kr. til en Kirke er ikke noget stort Bidrag at begynde med.

Det ærede Medlem Hr. Jørgensen omtalte den kirkelige Ordning i Usserød og ønskede, at der maatte kunne træffes Nyordninger i det noget vanskeligt beliggende Usserød Kirkedistrikt. Jeg er egentlig ganske enig med det ærede Medlem i, at det var ønskeligt, om Usserød kunde faa Tilknytning til Hørsholm. Det vilde være det naturlige; men der er den Vanskelighed, at Forslag, der har været fremme i saa Henseende — jeg ved, at min højtærede Forgænger som Kirkeminister ogsaa ønskede en saadan Løsning —, har mødt enstemmig Modstand i Hørsholm. Nu er der fra Beboere i Usserød indkommet et nyt Andragende, som ogsaa det ærede Medlem omtalte, der gaar ud paa, at enten skulde Usserød henlægges til Hørsholm og Kapellanen i Usserød udnævnes til residerende Kapellan for Hørsholm Menighed, eller Usserød skulde udskilles som et særligt Sogn. Jeg tror, at den sidste Ordning er den, der maaske bedst kunde tænkes. Forholdet i økonomisk Henseende for den virkende Kapellan derude er i øvrigt ikke saa daarligt, som det ærede Medlem nævnte. Kapellanen, som altsaa hører til Birkerød Sogn, har en Grundløn af 3 120 Kr., stigende til 4 200 Kr., og